

Tezat

– Ahmet TURGUT · 10 Haziran 2010

Çölün ortasında suya batarım,
Güneşin ışığı, gölgeler beni.
Bazen, devler ile güreş tutarım,
Bazen, bir karınca silkeler beni.

Yakmaz çoğu zaman, korlanmış ateş,
Kışın kar tanesi kavurur beni.
Üşürüm tepemde, gezerken güneş,
Rüzgar olur narı, savurur beni.

Geçsemde yüzerek okyanusları,
Bir yağmur damlası, batırır beni.
Hayıra yormasam, bu kabusları,
Ne gece, ne gündüz yatırır beni.

Rüyalarım gerçek, hayatım yalan,
Bu tezat, tersime çevirdi beni.
Yıkılmam diyorken, eyledi talan,
Dururken dağ gibi, devirdi beni.

Bir tek ruhum şimdi, ayakta kalan,
Yerle yeksan etti, koca bedeni.....

2003

Ahmet Turgut Atlık